11de Jaargang — Curacao den 11n. Augustus 1894 — No 554

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.– met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number sö fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE ONLUSTEN IN AMERIKA.

De gebeurtenissen der laatste weken, die Amerika met schrik en angst vervulden, hebben met ontzettende duidelijkheid geleerd, tot welke uitersten een getergd volk vervallen kan. Op honderd plaatsen in Chicago is er brand gesticht, verhaalde de telegraaf in de laatste dagen. En een ander bericht zeide, dat de rails der spoorwegen smolten onder het vuur der brandstichters.

Teekenachtig is de figuur, die in deze gebeurtenissen de hoofdrol vervuld heeft, Debs.

Hij kwam, sprak, en honderdduizenden waren op de been. 't Scheelde weinig, of hij had met Cesar ook kunnen zeggen: ik overwon. Maar meer recht had hij zeker dan Pompejus om te zeggen, dat hij slechts op den grond behoefde te stampen, om een armee te voorschijn te doen komen. Toen Pompejus op den grond stampte, verscheen geen enkele soldaat. Debs bracht zelfs de Amerikanen in verbazing door zijne onbegrijpelijke macht over het volk. Men schreef uit Amerika: "Eergisteren staakten op bevel van Debs 5000 man; heden doen het 50.000 man, morgen zullen het er 100.000 doen."

Ziedaar — zegt de *Maasbode* — den waren leider der democratie! Debs heeft er verstand van; hij weet het volk in te pakken; door hem wil het geleid zijn. Voor iemand, die leider wil worden over het verdrukte volk, moet zijn voorbeeld zijn om te wa- tertanden. Maar let wel op, hij leidde het volk naar de stations, naar de fabrieken, naar de publieke gebouwen, om daar brand te stichten en moord bij den brand te voegen. En in weinige dagen richtte hij een schade aan, die thans op 4 millioen dollars, d, i, op 10 millioen gulden geschat wordt, eene schatting, welke ongetwijfeld veel te laag moet zijn, zooals wij in een volgend nummer zullen zien.

Ja, de leiders van het volk op den slechten weg zijn machtig en sterk, zij mogen dan Debs, Robespierre of Gambetta heeten; 't doet er niet toe, dat het schurken zijn, gaarne volgt het volk Robespierre of Gambetta op de paden der misdaad; zelfs gaat het met een Debs mede, al is deze kort geleden gekomen uit een krankzinnigengesticht, waarin het misbruik van sterken drank hem gevoerd had. Vrij mogen ze er zich over schamen, de fatsoenlijke Amerikaansche bladen, dat de gruwelen van den opstand zijn gepleegd onder aanvoering van een ontslagene uit een gekkenhuis, het feit blijft er niet minder waar en veelbeteekenend om.

Wil men het volk daarentegen leiden op den goeden weg, neen, dan heeft men het succes van Debs niet; dan weifelen de goeden, en zaaien de kwaden twist in de gelederen. Dan vindt de leider hier en daar eenige getrouwen, en de massa laat hem aan zijn lot over.

Natuurlijk spreken wij hier niet onder zuiver godsdienstig opzicht; dan toch zouden wij b. v. niet kunnen vergeten de talrijke bisschoppen, die aan de wieg der natiën stonden, de volken vormden en hen de eeuwen door voerden naar hunne tijdelijke een eeuwige bestemming. Evenmin vergeten wij, dat op politiek gebied uitzonderingen voorkomen, maar hoe zeldzaam zijn deze! Waar vindt men in onze eeuw een pendant van Windthorst? Waarlijk groote mannen heeft dit geslacht gekend, maar onder hen heeft men er geen gevonden, die op het volk een invloed uitoefenden als Debs en Windthorst.

Zooals gewoonlijk na een ongeluk werden de verliezen onder een cijfer gebracht, en heeft men de schade, door de Amerikanen geleden door de laatste onlusten, geschat op 4 millioen dollars of 10 millioen gulden. In gevallen als dit, waarin de verliezen geleden worden over eene uitgestrektheid gronds, misschien zoo groot als Europa, en waarin die verliezen van zoo verschillenden aard waren, is zulk eene schatting noodzakelijk willekeurig. En is zij dat nog meer, wanneer de cijfers in de millioenen loopen, omdat men zich van een millioen al te gemakkelijk een verkeerd denkbeeld maakt, hier zou men zeggen, dat de schatting zeker te laag is. De verliezen bestaan toch 1°. in verwoeste spoorwegen, 2°. in verwoeste openbare gebouwen, 3°. in vernielde of bedorven koopwaren, 4°. in den stilstand der spoorwegen, 5°. in den stilstand of belemmering van handel en nijverheid, 6°. in de niet ontvangen loonen der werkstakers. Wellicht is deze opsomming niet volledig, en moeten nog verliezen van anderen aard er bijgevoegd worden.

Doch het genoemde is aanzienlijk genoeg. De cijfers, die gegeven worden van enkele spoorwegen, loopen in de honderdduizenden dollars: openbare gebouwen, door brand vernield, hebben op hunne beurt groote sommen doen te loon gaan; dagen lang heeft men gehoord van groote ladingen van koopwaren, die verbrand werden of bedorven zijn, omdat zij niet vervoerd konden worden; de spoorwegen hebben gedurende heel den tijd der werkstaking geen reizigers of koopwaren kunnen vervoeren en daardoor groote verliezen geleden, en de handel zelf leed niet minder door den stilstand der spoorwegen; eindelijk misten de werklieden het loon bij ten minste 100000 dollars daags, dat zij door de werkstaking niet verdienen konden.

Debs heeft dus zijn slag wel geslagen: hij richtte in korten tijd eene schade aan, welke in lange tijden niet hersteld kan worden, ja voor sommige ondernemingen den ondergang kan ten gevolge hebben. Hierover schreef het *Vad.* o. a.

De langdurige handelscrisis, die in de Vereenigde Staten woedt, had ten gevolge, dat reeds op tal van obligatiënschulden van spoorwegmaatschappijen de vaste rente niet meer verdiend, ergo niet meer betaald wordt, terwijl het gevaar, dat vele andere en thans nog solvende maatschappijen boven het hoofd zweeft, nog volstrekt niet als geweken kan worden beschouwd! En zulke tijdsomstandigheden acht een mijnheer Debs geschikt, om het spoorwegkapitaal den oorlog te verklaren!

De tijdsomstandigheden, waarin „mijnheer Debs" de heldendaden der democratie verrichtte, zijn inderdaad van treurigen aard. Sedert een paar jaar gaan de spoorwegontvangsten onophoudelijk terug, en de maatschappijen bestaan uit aandeelen, die geen waarde meer hebben, terwijl hare obligatiën bedreigd worden met niet betaling der rente. Er was een tijd, dat men 120 pC. betaalde voor een Union-Pacific-aandeel, 100 pCt voor een Central Pacific, 120 pCt. voor een Atchison, en deze aandeelen hebben bijna al hunne waarde verloren. Men lette maar eens op een paar cijfers. De ontvangsten van de volgende spoorwegen bedroegen in Mei:

	1894	1893
South. Pac. Co.	1.093.494	1.445.784
Ches & Ohio	156.892	201.733
Denver & Rio Grande	226.786	302.819
Luis & Nashville	449.486	511.059

En doen wij maar een greep, doch zooals deze vier gaat het bijna allen anderen spoorwegen. Zij ontvingen in Mei 1893 2.461 395 en in Mei 1894 slechts 1.926.658 dollars, d. i. 534.737 dollars of meer dan *f* 1.300.000 minder in één maand. En zoo gaat het al de maanden, gelijk de staten van ontvangst der Amerikansche spoorwegen geregeld aanwijzen.

Ja, „mijnheer Debs" heeft wel zijn tijd goed gekozen. Maar het genie des kwaads is ook een genie.

Dat de optreding van Debs aan sommige doodzwakke maatschappijen den genadeslag zal toebrengen, is niet onwaarschijnlijk. Of de toenemende rijkdom der Vereenigde Staten daardoor en door de handelscrisis over het algemeen belangrijk zal getroffen worden, is een andere vraag. Het nationale vermogen werd toch in 1870 geschat op 72, in 1880 op 100 en in 1890 op 156 millard. Een geduchte stijging dus, en in al die perioden hadden de Vereenigde Staten handelscrisissen te doorworstelen. In 1860 bedroeg het vermogen der Yankees gemiddeld per hoofd *f* 1230 in 1870 *f* 1872, in 1880 *f* 2088, in 1890 *f*. 2490. Deze cijfers leeren uit den aard der zaak hetzelfde maar spreken duidelijker. De *Neue Freie Presse* zegt naar aanleiding dier stijgende cijfers:

Wat beduidt met het oog op zulk een aanhoudende stijging de oogenblikkelijke terugslag, die een handelscrisis, al is zij nog zoo zwaar, kan bewerken? In weinige jaren zijn die wonden geheeld en blijkt de crisis niets dan een *ritardando* te zijn in een overijlde ontwikkeling, welke het land ten slotte tot zegen strekt. Tot nog toe zijn de Vereenigde Staten uit elke sociale crisis met vernieuwde kracht te voorschijn gekomen; naar zich voorzien laat, zal ook de hevige sociale depressie, waaronder de Noord-Amerikaansche Unie sedert een jaar zucht, in een niet te verren tijd overwonnen zijn, om voor een periode van nieuwen gang en progressiën-ontwikkeling plaats te maken."

Worde deze voorspelling bewaarheid!

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 4 dezer maand No. 467 is de 2e Luitenant der infanterie, R. W. van Wieringen, wegens vertrek naar *Nederland*, eervol ontheven van de functiën van Adjudant van het garnizoen, tevens Adjudant van den Gouverneur.

Bij Gouvernements beschikking dd. 6 dezer maand No. 469 is de heer R. W. van Wieringen, op zijn verzoek, eervol ontslagen als lid van de Commissie voor het volksfeest op den verjaardag van M. H. de Koningin, onder dankbetuiging voor het door hem in die functie reeds verrichte, en ter zijner vervanging de heer P. J. van der Meer, 1e Luitenant der Artillerie, uitgenoodigd om lid van de gemelde commissie uit te maken.

Bij Gouvernements beschikking dd. 6 dezer maand No. 474 is:
1°. Eervol ontslag verleend aan de seinwachters C. Hasselmeijer en J. Hagen;
2°. Benoemd tot seinwachters, H. P. Schröder en J. Crafton.

Bij Gouvernements beschikking dd. 7 dezer maand No. 475 is de heer J. M. Coates Cole, met ingang van den 1n. der loopende maand, eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van geneesheer, belast met de armenpraktijk in het 3e en 4e district dezes eilands.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Erelina Kijzer, Maria De Castro, Louisa Bryson, Matilda Meul, Emilie Vanijte, Manuel S. de Bethencourt, José V. Marquez (a) Hipito, Wm. B. Penn, Zepperson Wasser, Providencia Dominguez, Martina Naard, Juan Lara, Martina Naar, Maria Dagflak, Leon Elsevijf, Jorge Roller, Fransinet Henriquez, Maria Vaneyte, Catarina Nicacia, Emetis Laurens.

PROGRAMMA
VAN HET
VOLKSFEEST
TE GEVEN
DOOR HET BESTUUR VAN CURACAO,
Op den 31n. Augustus 1894,
TER VIERING VAN DEN
VERJAARDAG VAN
H. M. DE KONINGIN

Den 30sten Augustus des avonds om 12 uur fakkeloptocht met muziek en Chineesche lantarens langs de voornaamste straten der stad. Bijeenkomst voor de Openbare School om halfelf.

1e. Gedeelte.
VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS.
DES VOORMIDDAGS OM 8 UUR.
1°. Wedstrijd in 't boegsprietloopen, 10 prijzen à f 1.

uw moedig gedrag bij de aanhouding van Caserio Santo. Wij feliciteeren u en bieden u aan, te zorgen dat gij gedecoreerd wordt. Geef ons uw portret." Nadat X hun bedankt en zijn portret gegeven had, verlieten de vreemdelingen het huis. Buiten gekomen riepen zij X toe: „Wij zijn anarchisten. Wij hebben uw hoofd. Uw zaak is klaar." X is weinig op zijn gemak. En geen wonder.

Belgie.—Op Dinsdag 4 September en 3 volgende dagen zal te Brussel het 3e internationale wetenschappelijke congres van Katholieken worden gehouden. Voor Nederland heeft zich een comité van voorbereiding gevormd, bestaande uit de hh. dr. H. J. A. M. Schaepman, voorzitter; A. M. C. van Cooth, secretaris; V. de Groot, mr. J. J. I. Harte, dr. W. Nolens, H. van Schijndel, S. J. en dr. N. P. van Spanje. Het congres zal op 8 afdeelingen tellen: 1e godsdienstwetenschap, 2e wijsbegeerte, 3e rechtsgeleerdheid en staathuishoudkunde, 4e geschiedenis, 5e wiskunde en physica, 6 natuurkunde en biologie, 7e anthropologie en 8e philologie.

Duitschland.— Onlangs heeft Duitsch rechtsgeleerde, prof. Bruck te Breslau in een geschrift „*Fort mit den Zuchthäusern*" aanbevolen, de vrijheidstraffen van recidive misdadigers te vervangen door deportatie naar de koloniën. De *National Zeitung* beveelt den door prof. Bruck aan de hand gedanen maatregel aan ter toepassing op anarchisten. „Anarchisten," zoo schrijft Bruck „moesten, van wapens en gereedschappen voorzien, worden verbannen en overgebracht naar een ontoegankelijk eiland, vanwaar zij onmogelijk kunnen vluchten. Van dwang tot arbeid kan men bij deze categorie van personen afzien. Zij moeten maar zelven zien hoe zij daar kunnen terechtkomen. In zulk eene verbanning ligt geene hardheid van de zijde van den staat. Deze antisociale elementen toch willen dien toestand zelfs in beschaafde staten tot stand brengen." Op deze wijze zou men zich van dezulken, die zich voor anarchistische of andere geweldadige pogingen ter omverwerping verklaren, of waarvan dit bewezen is, in alle staten kunnen ontdoen, zonder ze eenig land op den hals te schuiven. Natuurlijk zal dit nu wel niet weinig geschrijf uitlokken.

Spanje. — Te Madrid is een moordaanslag gepleegd op een bekend Katholiek, den markies van Cuba, een der leiders van den jongsten pelgrimstocht naar Rome. Met een dolk gewapend viel een man op hem aan. Een werkman die tusschenbeiden kwam, werd ernstig gewond. De misdadiger werd in hechtenis genomen.

Rusland.—De *Daily Chronicle* beweert, dat door de politie te Moskou een nieuwe samenzwering tegen het leven van den Czaar is ontdekt. Op 3 verschillende punten van de Borki-route zoude aanslagen beproefd worden. Tal van in hechtenisnemingen hebben plaats gehad.

I. S. SCHEIDELAAR.

Calla grandi-Otrabanda.

A ricibi awe koe vapor Holandés flor masjár bonita di toer color, blanco i pretoe—di ultimo goestoe.

Bayeta holandés,

Eau-de-Cologne, jabon di coco, etc. etc.

Curazao, Julio 24 de 1894.

DE DIEZ Y OCHO Á VEINTE Y SIETE.

Contéstame á esta pregunta. Si te vieses obligado á perder nueve años de trabajo y de placeres, de entre todos los años de tu vida, ¿de qué parte de tu vida preferirías perderlos? Suponiendo que fueses todavía joven y que tuvieras aún tu carrera por recorrer. ¿No es verdad que la eleccion te sería muy dura? Ya lo creo. Una mujer que era pobre, prometió una vez ceder uno de sus seis pequeñuelos á una señora rica, y aquella misma noche, mientras todos estaban durmiendo los contempló en sus camitas procurando escoger aquel que debía ser cedido. Pero, ¿ Escogió alguno? ¡Qué había de escoger! se los quedó todos.

Empero, el hado no nos consulta, y se lleva lo que le place. Y en el caso del Sr. D. José Brinas, de Cuadix, provincia de Granada, se le llevó, de las diez y ocho á los veinte y siete, nueve de los mejores años de su vida, y los más valiosos de ella. No es que le matase y volviese luego á la vida, ni que le tuviese dormido, ni oculto en un calabozo, ni nada semejante. Nada de eso; y, sin embargo, lo que le aconteció fué mucho peor que todo ello. Vióse acometido de una misteriosa enfermedad. Los primeros síntomas, dice, fueron terribles dolores en el vientre, los cuales le obligaron á abandonar los estudios; y la facultad de digerir los alimentos le fué faltando gradualmente hasta que casi la perdió por completo. "Todo cuanto comía," dice, "lo arrojaba, á menudo, luego después; cuyo acto iba acompañado de grandes dolores." Como el tiempo iba pasando, consultó á los médicos, y usó las medicinas que estos le prescribieron, aunque sin resultado. Los doctores decían que la enfermedad era una gastralgia crónica, lo que significa una indigestión y dispepsia ya muy arraigadas.

En semejantes casos la superficie del estómago se cubre con un mucus, muy perjudicial, y de un sucio color gris; las glándulos que preparan los fluidos digestivos cesan de funcionar; la lengua se cubre de una capa espesa; la garganta se congestiona; el corazón palpita, en ocasiones, con violencia, y otras veces, lo hace despacio, con debilidad y una sensación de desmayo; el sueño se vé interrumpido, ó se hace imposible, salvo á fuerza de peligrosos narcóticos; el aliento es fétido; los labios están secos; las manos y pies fríos, y el dolor de cabeza y el vértigo son frecuentes.

A menos de que se ponga pronto remedio, la enfermedad progresa hasta que se manifiestan los síntomas de la pleuresía, el hinchazón del hígado, el asma, los dolores de riñones, el mal de piedra, el reumatismo, la tisis, la hidropesia, el mal de corazón, etc. Cualquiera de estas enfermedades puede súbitamente, terminar por muerte. Variando según la edad y constitución del paciente, tal es la gastralgia crónica, la más peligrosa y persistente de todas las enfermedades, y á la verdad la única enfermedad, de la cual las otras son solo meros síntomas. Cualquiera que se convierte en víctima de esa enfermedad, puede decir que ya está fuera del mundo; peor aún, si es que no tiene una esperanza de alivio; porque sus días discurrirán bajo las más negras sombras del dolor y del miedo.

Ella fué la que abrió, ese boquete de siete años en la vida de nuestro joven amigo; la que interrumpió sus estudios; la que paralizó sus futuras empresas; la que destruyó su felicidad; la que cambió su viril energía en debilidad propia de la vejez; la que eclipsó el sol de su vida ántes de que el disco marcase el mediodía. Y esta cruel y traidora enfermedad es tan común que muy pocos se libran por completo de sus ataques.

La carta del Sr. Brinas, fechada en 10 de Agosto de 1893, concluye de este modo: No encontraba remedio radical en nada de lo que se me prescribió durante mi larga y triste enfermedad, hasta que, por fin, un día el Sr. D. Nicolás Rodríguez Puerta, droguero de esta plaza, me recomendó que probara el Jarabe curativo de la Madre Seigel; y, tan pronto lo hice, empecé á mejorar. Recobré el apetito; volví á digerir los alimentos, y en dos meses me ví devuelto á mi cabal salud; aunque no por ello dejé de seguir tomando el Jarabe, como á prevención, durante un cuanto tiempo después. Autorizo á V. á que publique este caso, como una prueba de mi gratitud. (Firmado), José Brinas."

Nosotros participamos de su pena por la pérdida de aquellos preciosos años, pero nos regocijamos de que haya recobrado la salud, cuando aún es joven. La vida es corta; los años son pocos; ¿por qué, pues, perderlos en la enfermedad, cuando la cura está á la mano?

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal én in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE",

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelph*	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli	3	Juli	12	Juli	25	Aug.	4	Aug.	14	Aug.	23
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	18	,,	31	,,	10	,,	20	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	19	Aug.	1	,,	11	,,	21	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	20	,,	2	,,	12	,,	22	,,	31
Vertrekt van ,,	,,	12	,,	21	,,	3	,,	13	,,	23	Sept.	1
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	13	,,	22	,,	4	,,	14	,,	24	,,	2
Vertrekt van ,, ..	,,	16	,,	25	,,	7	,,	17	,,	27	,,	5
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	17	,,	—	,,	8	,,	18		28	,,	6
Vertrekt van ,,	,,	17	,,	—	,,	8	,,	18		28	,,	6
Komt aan te CURAÇAO	,,	18	,,	25	,,	9	,,	19	,,	29	,,	7
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	26	,,	10	,,	20	,,	30	,,	7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	19	,,	—	,,	11	,,	21	,,	31	,,	8
Komt aan te NEW-YORK...	,,	25	Aug.	1	,,	17	,,	27	Sept	6	,,	14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli	10	Juli	19	Aug.	1	Aug.	11	Aug.	22
Komt aan te MARACAIBO......		11		20		2		12		23
Vertrekt van ,, ...		15		24		8		18		
Komt aan te CURAÇAO........		16		25		9		19		2

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

IIde Jaargang | Curacao den 11n. Augustus 1894 | N°. 554

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN.
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE ONLUSTEN IN AMERIKA.

De gebeurtenissen der laatste weken, die Amerika met schrik en angst vervulden, hebben met ontzettende duidelijkheid geleerd, tot welke uitersten een getergd volk vervallen kan. Op honderd plaatsen in Chicago is er brand gesticht, verhaalde de telegraaf in de laatste dagen. En een ander bericht zeide, dat de rails der spoorwegen smolten onder het vuur der brandstichters.

Teekenachtig is de figuur, die in deze gebeurtenissen de hoofdrol vervuld heeft, Debs.

Hij kwam, sprak, en honderdduizenden waren op de been. 't Scheelde weinig, of hij had met Cesar ook kunnen zeggen : ik overwon. Maar meer recht had hij zeker dan Pompejus om te zeggen, dat hij slechts op den grond behoefde te stampen, om een armee te voorschijn te doen komen. Toen Pompejus op den grond stampte, verscheen geen enkele soldaat. Debs bracht zelfs de Amerikanen in verbazing door zijne onbegrijpelijke macht over het volk. Men schreef uit Amerika : "Eergisteren staakten op bevel van Debs 5000 man; heden doen het 50.000 man, morgen zullen het er 100.000 doen."

Ziedaar — zegt de *Maasbode*— den waren leider der democratie ! Debs heeft er verstand van ; hij weet het volk in te pakken ; door hem wil het geleid zijn, Voor iemand, die leider wil worden over het verdrukte volk, moet zijn voorbeeld zijn om te watertanden. Maar let wel op, hij leidde het volk naar de stations, naar de fabrieken, naar de publieke gebouwen, om daar brand te stichten en moord bij den brand te voegen. En in weinige dagen richtte hij een schade aan, die thans op 4 millioen dollars, d, i, op 10 millioen gulden geschat wordt, eene schatting, welke ongetwijfeld veel te laag moet zijn, zooals wij in een volgend nummer zullen zien.

Ja, de leiders van het volk op den slechten weg zijn machtig en sterk, zij mogen dan Debs, Robespierre of Gambetta heeten ; 't doet er niet toe, dat het schurken zijn, gaarne volgt het volk Robespierre of Gambetta op de paden der misdaad ; zelfs gaat het met een Debs mede, al is deze kort geleden gekomen uit een krankzinnigengesticht, waarin het misbruik van sterken drank hem gevoerd had. Vrij mogen ze er zich over schamen, de fatsoenlijke Amerikaansche bladen, dat de gruwelen van den opstand zijn gepleegd onder aanvoering van een ontslagene uit een gekkenhuis, het feit blijft er niet minder waar en veelbeteekenend om.

Wil men het volk daarentegen leiden op den goeden weg, neen, dan heeft men het succes van Debs niet ; dan weifelen de goeden, en zaaien de kwaden twist in de gelederen. Dan vindt de leider hier en daar eenige getrouwen, en de massa laat hem aon zijn lot over.

Natuurlijk spreken wij hier niet onder zuiver godsdienstig opzicht ; dan toch zouden wij b. v. niet kunnen vergeten de talrijke bisschoppen, die aan de wieg der natiën stonden, de volken vormden en hen de eeuwen door voerden naar hunne tijdelijke een eeuwige bestemming. Evenmin vergeten wij, dat op politiek gebied uitzonderingen voorkomen, maar hoe zeldzaam zijn deze ! Waar vindt men in onze eeuw een pendant van Windthorst ? Waarlijk groote mannen heeft dit geslacht gekend, maar onder hen heeft men er geen gevonden, die op het volk een invloed uitoefenden als Debs en Windthorst.

Zooals gewoonlijk na een ongeluk werden de verliezen onder een cijfer gebracht, en heeft men de schade, door de Amerikanen geleden door de laatste onlusten, geschat op 4 millioen dollars of 10 millioen gulden. In gevallen als dit, waarin de verliezen geleden worden over eene uitgestrektheid gronds, misschien zoo groot als Europa, en waarin die verliezen van zoo verschillenden aard waren, is zulk eene schatting noodzakelijk willekeurig. En is zij dat nog meer, wanneer de cijfers in de millioenen loopen, omdat men zich van een millioen al te gemakkelijk een verkeerd denkbeeld maakt, hier zou men zeggen, dat de schatting zeker te laag is. De verliezen bestaan toch 1°. in verschillende spoorwegen, 2°. in verwoeste openbare gebouwen, 3°. in vernielde of bedorven koopwaren, 4°. in den stilstand der spoorwegen, 5°. in den stilstand of belemmering van handel en nijverheid, 6°. in de niet ontvangen loonen der werkstakers. Wellicht is deze opsomming niet volledig, en moeten nog verliezen van anderen aard er bijgevoegd worden.

Doch het genoemde is aanzienlijk genoeg. De cijfers, die gegeven worden van enkele spoorwegen, loopen in de honderdduizenden dollars; openbare gebouwen, door brand vernield, hebben op hunne beurt groote sommen doen te loon gaan ; dagen lang heeft men gehoord van groote ladingen van koopwaren, die verbrand werden of bedorven zijn, omdat zij niet vervoerd konden worden ; de spoorwegen hebben gedurende heel den tijd der werkstaking geen reizigers of koopwaren kunnen vervoeren en daardoor groote verliezen geleden, en de handel zelf leed niet minder door den stilstand der spoorwegen ; eindelijk misten de werklieden het loon bij ten minste 100000 dollars daags, dat zij door de werkstaking lief verdienen konden.

Debs heeft dus zijn slag wel geslagen : hij richtte in korten tijd eene schade aan, welke in lange tijden niet hersteld kan worden, ja voor sommige ondernemingen den ondergang kan ten gevolge hebben. Hierover schreef het *Vad.* o. a.

De langdurige handelscrisis, die in de Vereenigde Staten woedt, had ten gevolge, dat reeds op tal van obligatiënschulden van spoorwegmaatschappijen de vaste rente niet meer verdiend, ergo niet meer betaald wordt, terwijl het gevaar, dat vele andere en thans nog solvende maatschappijen boven het hoofd zweeft, nog volstrekt niet als geweken kan worden beschouwd ! En zulke tijdsomstandigheden acht een mijnheer Debs geschikt, om het spoorwegkapitaal den oorlog te verklaren !

De tijdsomstandigheden, waarin „mijnheer Debs" de heldendaden der democratie verrichtte, zijn inderdaad van treurigen aard. Sedert een paar jaar gaan de spoorwegontvangsten onophoudelijk terug, en de maatschappijen bestaan uit aandeelen, die geen waarde meer hebben, terwijl hare obligatiën bedreigd worden met niet betaling der rente. Er was een tijd, dat men 120 pC. betaalde voor een Union-Pacific-aandeel, 100 pCt voor een Central Pacific, 120 pCt. voor een Atchison, en deze aandeelen hebben bijna al hunne waarde verloren. Men lette maar eens op een paar cijfers. De ontvangsten van de volgende spoorwegen bedroegen in Mei :

	1894	1893
South. Pac. Co............	1.093.494	1.445.784
Ches & Ohio............	156.892	201.733
Denver & Rio Grande....	226.786	302.819
Luis & Nashville..........	449.486	511.059

En doen wij maar een greep, doch zooals dezen vier gaat het bijna allen anderen spoorwegen. Zij ontvingen in Mei 1893 2.461 395 en in Mei 1894 slechts 1.926.658 dollars, d. i. 534.737 dollars of meer dan *f* 1.300.000 minder in één maand. En zoo gaat het al de maanden, gelijk de staten van ontvangst der Amerikansche spoorwegen geregeld aanwijzen.

Ja, „mijnheer Debs" heeft wel zijn tijd goed gekozen. Maar het genie des kwaads is ook een genie.

Dat de optreding van Debs aan sommige doodzwakke maatschappijen den genadeslag zal toebrengen, is niet onwaarschijnlijk. Of de toenemende rijkdom der Vereenigde Staten daardoor en door de handelscrisis over het algemeen belangrijk zal getroffen worden, is een andere vraag. Het nationale vermogen werd toch in 1870 geschat op 72, in 1880 op 100 en in 1890 op 156 millard. Een geduchte stijging dus, en in al die perioden hadden de Vereenigde Staten handelscrisissen te doorworstelen. In 1860 bedroeg het vermogen der Yankees gemiddeld per hoofd *f* 1230 in 1870 *f* 1872, in 1880 *f* 2088, in 1890 *f*. 2490. Deze cijfers leeren uit den aard der zaak hetzelfde maar spreken duidelijker. De *Neue Freie Presse* zegt naar aanleiding dier stijgende cijfers :

Wat beduidt met het oog op zulk een aanhoudende stijging de oogenblikkelijke terugslag, die een handelscrisis, al is zij nóg zoo zwaar, kan bewerken ? In weinige jaren zijn die wonden geheeld en blijkt de crisis niets dan een *ritenuto* te zijn in een overijlde ontwikkeling, welke het land ten slotte tot zegen strekt. Tot nog toe zijn de Vereenigde Staten uit elke sociale crisis met vernieuwde kracht te voorschijn gekomen ; naar zich voorzien laat, zal ook de hevige sociale depressie, waaronder de Noord-Amerikaansche Unie sedert een jaar zucht, in een niet te verren tijd overwonnen zijn, om voor een periode van nieuwen gang en progressiën-ontwikkeling plaats te maken."

Worde deze voorspelling bewaarheid !

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 4 dezer maand N°. 467 is de 2e Luitenant der infanterie, R. W. van Wieringen, wegens vertrek naar *Nederland*, eervol ontheven van de functiën van Adjudant van het garnizoen, tevens Adjudant van den Gouverneur.

Bij Gouvernements beschikking dd. 6 dezer maand N°. 469 is de heer R. W. van Wieringen, op zijn verzoek, eervol ontslagen als lid van de Commissie voor het volksfeest op den verjaardag van M. H. de Koningin, onder dankbetuiging voor het door hem in die functie reeds verrichte, en ter zijner vervanging de heer P. J. van der Meer, 1e Luitenant der Artillerie, uitgenoodigd om lid van de gemelde commissie uit te maken.

Bij Gouvernements beschikking dd. 6 dezer maand N°. 474 is :
1°. Eervol ontslag verleend aan de seinwachters C. Hasselmeijer en J. Hagen ;
2°. Benoemd tot seinwachters, H. P. Schröder en J. Crafton.

Bij Gouvernements beschikking dd. 7 dezer maand N°. 475 is de heer J. M. Coates Cole, met ingang van den 1n. der loopende maand, eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van geneesheer, belast met de armenpraktijk in het 3e en 4e district dezes eilands.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Erelina Kijzer, Maria De Castro, Louisa Bryson, Matilda Meul, Emilie Vanijte, Manuel S. de Bethencourt, José V. Marquez (a) Hipito, Wm. B. Penn, Zepperson Wasser, Providencia Dominguez, Martina Naard, Juan Lara, Martina Naar, Maria Dagflak, Leon Elsevijf, Jorge Roller, Fransinet Henriquez, Maria Vaneyte, Catarina Nicacia, Emetis Laurens.

PROGRAMMA
VAN HET
VOLKSFEEST
TE GEVEN
DOOR HET BESTUUR VAN CURACAO,
Op den 31n. Augustus 1894,
TER VIERING VAN DEN VERJAARDAG VAN
H. M. DE KONINGIN

Den 30sten Augustus des avonds om 12 uur fakkeloptocht met muziek en Chineesche lantarens langs de voornaamste straten der stad. Bijeenkomst voor de Openbare School om halfelf.

1e. Gedeelte.
VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS.
DES VOORMIDDAGS OM 9 UUR.

1°. Wedstrijd in 't boegsprietloopen, 10 prijzen à f 1.

2°. Wedstrijd in 't zwemmen, 1e. prijs f 5.—, 2e. prijs f 4.—, 3e. prijs f 3.—, 4e. prijs f 2.— en 5e. prijs 1.—
3e. Wedstrijd in het flesschentrekken in kano's, 10 prijzen à f 1.—

2e. Gedeelte.

Aan de Overzijde, Waterkant.

OM 10½ UUR DES VOORMIDDAGS.

4°. Wedstrijd in 't tobbesteken, 6 prijzen à f 2.50.
5°. Driebeenige wedstrijd voor paren. 1e. prijs f 3.50, 2e. prijs f 2,50 en 3e, prijs f 1.50.

3e. Gedeelte.

Voor het Raadhuis.

DES MIDDAGS OM 2 UUR.

6°. Mastklimmen, 6 prijzen, bestaande uit onderscheidene voorwerpen.
7°. Wedstrijd in 't springen.
a. hoogspringen, 1e. prijs f 6.—, 2e. prijs f 4.— en 3e. prijs f 3.—
b. verspringen, 1e. prijs f 6.—, 2e. prijs f 4.— en 3e. prijs 3.—
8°. Roeiwedstrijd met 4 riemssloepen, 1 prijs à f 20.—
9°. Wedstrijd met ponten, 1 prijs à f 10.—

De wijdstrijden in sloepen zullen gehouden worden van af de brug "Koningin Emma" rondom een boei, liggende ter hoogte van de plaats waar vroeger de kraan (Ranka Master) was, terug naar de plaats van afvaart. Die der ponten van af de Westzijde van 't Hotel Leon tot aan de brug.

5e. Gedeelte.

DES AVONDS OM 6½ UUR.

11°. Vertooning met tooverlantaarn en uitdeeling van versnaperingen aan de kinderen van de armenscholen in de Gymnastiekzaal der Openbare School.

6e. Gedeelte.

DES AVONDS OM 8 UUR.

12°. Verlichting van de haven en van 't fort Nassau.

DES AVONDS OM 8½ UUR

13°. Galavuurwerk voor 't Gouvernementshuis.

De Commissie, belast met de regeling van het volksfeest op den verjaardag van H. M. de Koningin, noodigt de ingezetenen van Curaçao beleefdelijk uit op dien dag te vlaggen en des avonds door het illumineeren hunner woningen het luisterrijk vieren van dien gedenkwaardigen dag te willen bevorderen.

Curaçao 6 Augustus 1894.
De President,
F. AGTERBERG.
De Secretaris,
I. VAN LIER Ez.

BUITENLAND

Oost-Indie.— Van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië is bij het Departement van Koloniën, onder dagteekening van Zaterdag ontvangen het navolgende telegram, betreffende de expiditie tegen Lombok :

„Voorspoedwensch beide Koningin door land- en zeemacht te Ampenen geestdriftvol ontvangen. Vijfden dezer expeditie aldaar vereenigd en ultimatum gezonden. Zesden vroeg kwamen drie hoofden berichten dat 24 uur tijd voor antwoord te kort was. Dien ochtend debarqueerde expeditie orde te Ampenan zonder tegenstand, zelfs met eenige hulp der bevolking. Lomboksche vlag door onze vlag vervangen. Volgens bericht is vijand te Mataram en Tjakranegara verzameld en zal hij aldaar stand houden, Gezondheid zeer goed."

(*St.-C.*)

Een nederlandsch blad teekent hierbij het volgende aan :

Evenals in Atjeh weten wij wel wanneer wij in Lombok beginnen, maar niet of de tuchtiging iets zal uitwerken, met andere woorden : wanneer onze troepen naar hun garnizoenen zullen terugkeeren. In elk geval echter, zelfs in het gunstigste, zullen opnieuw geduchte offers aan menschenvleesch en geld worden geëischt. Er behooren dus wel zwaarwichtige redenen te bestaan, waarom wij ons in dit nieuwe wespennest steken.

Of een of meer artikelen van het contract met Lombok werkelijk zijn geschonden, wagen wij niet uit te maken, maar ook in dat geval was het zaak, zich af te vragen, of er door een expeditie naar Lombok te doen, welks nauwe betrekkingen met Bali ons gevaar doen loopen ook daarmede het weder te kwaad te krijgen, wellicht niet meer zal worden verloren dan kan gewonnen worden, als het meeloopt. Houden de nieuwe Gouverneur-Generaal, Jhr. van der Wijck, en onze nieuwe minister van Koloniën zich overtuigd dat niet anders kon, niet anders mocht gehandeld worden *in het belang van onze Koloniën en van het Moederland*, dan zijn zij verantwoord. Maar dat zijn zij niet als de doorslag gegeven werd door de humaniteit, ten doel hebbende op te komen voor de belangen der verdrukte Mahomedaansche bevolking.

Het moge nobel zijn, partij te trekken . voor de vervolgden en verdrukten, — zoo dezer belangen ons als koloniale Mogendheid niet rechtstreeks aangaan en de humaniteit onze eigen belangen gevoelig schaden kan heeft zulk een ridderlijke houding iets don Quichotachtigs.

Evenzeer ligt iets dergelijks in de sterkte — of liever : in de zwakte — der expeditionnaire macht, welke men het vijandelijk gebied wil laten binnentrekken. De minister toch sprak van een totaal van circa 2500 man. Stelt men hiertegenover dat, volgens den oud-Gouverneur-Generaal Pijnacker Hordijk, de Lombokkers over 20,000 moderne geweren en over eenige kanonnen beschikken ; dat onze troepen zich zullen bevinden in een vijandelijk, voor een groot gedeelte woest, ongebaand en slechts met groote moeite binnen te dringen land ; dat zij, behalve met de Lombokkers, te doen zullen krijgen met allerlei onzichtbare, niet te ontkomen vijanden, in den vorm van ziekten ; bedenkt men voorts dat het taai, niet te breken verzet der Atjehers, den Lombokkers wel niet onbekend, bij hen als een prikkel zal werken om met evenveel volharding en doodsverachting tot het uiterste tegen ons te blijven strijden; dat meestal van een eerste krachtig optreden zooveel afhangt voor het verdere verloop en met name van den duur van den strijd ; dat wellicht elders in Indië slechts op een gunstige gelegenheid wordt gewacht, om in opstand te komen tegen ons gezag. — dan bestaat er waarlijk alle reden om met bezorgdheid de toekomst in Indië te gemoet te gaan en zich af te vragen, of niet met rassche schreden de tijd nadert, dat wij niet alleen geen baten van Indië trekken, — dat doen wij sinds lang niet meer—maar dat wij als koloniale Mogendheid zullen hebben afgedaan.

Italie.— Volgens de *Piccolo* is te Pisa de directeur van een tram-maatschappij vermoord, onder geheel dezelfde omstandigheden als de journalist Bandi, die verleden week te Livorno werd doodgestoken. De moord had juist plaats op het oogenblik dat het lijk van Bandi grafwaarts werd gedragen.

Te Empoli is een vroegere anarchist vermoord, omdat hij uit de club getreden was, en men vreesde, dat hij geheimen zou verklappen. Zijn lijk werd met dolksteken doorboord gevonden ; de moordenaars zijn onbekend.

Frankrijk. — Den hoofdman der anarchische Internationale veronderstelt men te zijn de voortvluchtige Parijsche ingenieur Paul Reclus, dien men niet moet verwarren met zijn vader Elisée Ruclus, tegenwoordig hoogleeraar in de aardrijkskunde aan de maçonieke universiteit te Brussel.

Paul Reclus is nergens te vinden. Hij heeft de politie op een dwaalspoor gebracht en is onbereikbaar. Toch ziet men overal zijne hand. Hij was de vriend van Ravachol, de beschermer van Vaillant, de leermeester van Emile Henry. Men vermoedt, dat hij de geheimzinnige agitator, is, die onder de valsche papieren van een baron Von Ungern Sternberg Nederland, België en Frankrijk afreist om samenzweringen te smeden. Men vraagt zich thans af, of hij ook niet de leider is van het komplot, dat Caserio met den moord op Carnot belastte. Het is te hopen, dat men dien met satanische vernielzucht bezielden woesteling spoedig vatte en onschadelijk make.

— Caserio Santo, de moordenaar van Carnot, heeft aan Casimir Périer een brief geschreven, waarin hij hem geld vraagt, om zich wat fijneren kost en eenige ontspanning te verschaffen, daar hem „ het gevangenisstelsel een weinig streng toeschijnt" (!) Ik word zeer slecht gevoed, schrijft de moordenaar, „en gij zijt mij ook wel eenigen steun verschuldigd ; aan mij toch dankt gij het, dat gij nu president der Republiek zijt."

— Als altijd is ook thans weer het lezen van slechte boeken de oorzaak geweest dat Caserio Santo op den verkeerden weg is gekomen. Blijkens een door eenen boekhandelaar aan de politie uitgeleverd inteekenbijet geeft de jonkman in April jl. ingeteekend op het werk *Chatiments* van Victor Hugo, waarin de beruchte versregel voorkomt

Tu peux tuer cet homme avec tranquillité.

(„Gij kunt dien man gerust dooden")—Het „genie" prees den moord op Napoleon III aan. Waarom kon Caserio dan niet diens opvolger aan het hoofd der regeering vermoorden ?

— De weduwe van Carnot heeft den kardinaal-aartsbisschop van Parijs verzocht het graf van haar overleden gemaal te wijden, opdat deze niet in ongewijde plaats ruste. De geestelijkheid beschouwd het Pantheon als een ongewijt kerkhof, waarop evenwel afzonderlijke graven kunnen ingezegend worden. Binnenkort zal tot die wijding worden overgegaan.

Het bericht in sommige bladen, als zou ze reeds hebben plaats gehad, is onjuist.

— Mevrouw Carnot heeft aan eenen aartsbisschop, haar vroegeren catechismus-leeraar, medegedeeld, dat er sedert zij en haar echtgenoot het Elysée betrokken, geen dag voorbij is gegaan, waarop zij geen dreigbrieven of mededeelingen omtrent samenzweringen tegen het leven van den president ontvingen. „Het was dan ook bijna een verrassing voor ons," veegde mevrouw Carnot er bij, „elken keer dat wij na een reis van den president of zelfs maar na eene wandeling elkaar terugzagen."

— Het aantal dreigbrieven, dat Casimir Périer ontvangt, groeit voortdurend aan. Zelf ducht hij echter geen gevaar : bij eene wandeling langs de boulevards beval hij een paar agenten, die hem op last van den prefect van politie volgden, terug te keeren. De heer Lépine heeft hem echter verklaard, dat hij alleen verantwoordelijk is voor de maatregelen van veiligheid, die hij ter bescherming van het hoofd van den Staat heeft te nemen, en de heer Périer heeft zich daarbij neergelegd.

Belgie — De krijgsraad te Brussel heeft den chef van den generalen straf vrijgesproken in de zaak der levering van den nieuwen ransel na een pleidooi van mr. Graux, waarvan de slotzinnen luidden : „Ons leger moet vrij blijven van dergelijke beschuldigingen. De generaal is schandelijk belasterd. Ik vraag u hem te beschermen,"

Na het vonnis der burgerlijke rechtbank, waarbij is uitgemaakt, dat de (door brewer voorgestane) ransel-Natalis op *tien* punten na maak was van den (hem ter keuring voorgelegden) ransel-Fonson, maakt deze uitspraak een zonderlingen indruk.

Op Zondag 15 Juli aldus meldt het *Handelsblad* van Antwerpen wordt te Gent een groote historische optocht gehouden. Groepen uit den Vlaamschen riddertijd der XIIde en XIIIde eeuw, met een grafelijk kasteel op een praalwagen, ruiters, edelvrouwen, minstreels, pages en narren zullen afwisselen met nieuwere, waaronder de generale staf van koning Willem 1, vorst der beide Nederlanden. De befaamde bloementeelt van Gent zal met prachtige wagens vertegenwoordigd zijn, verscheidene wagens zijn zoo hoog, dat de stedelijke overheid maatregelen heeft moeten nemen ter beveiliging van de telefoon- en telegraaf-netten, die zich over de stad uitspreiden. 't Zal een waar feest zijn in de echt-Vlaamsche stad.

Duitschland. -- Er valt nog niets te berichten omtrent een besluit van den Duitschen Bondsraad ten opzichte der Jesuïetenwet. De vergadering is niet, zooals verwacht werd, Zaterdag bijeengekomen: men meende ergisteren te Berlijn, dat zij heden zou gehouden worden.

Naar door verschillende officieuze bladen bericht wordt, staat het vast, dat de Bondsraad den gevraagden terugkeer der Jesuïeten zal afwijzen, doch dat hij het Beiersche voorstel, vooral op aandringen van prins-regent Luitpold, zal aannemen, om de dwaze wet in te trekken, waarbij de Redemptoristen verwant werden verklaard met de Jesuïeten. De Protestanten gingen toen in hunne onkunde alleen af op den klank der namen "Congregatie van den Allerh. Verlosser" en "Sociëteit van Jesus". Eene congregatie en eene societeit, dachten zij, zijn beiden eene broederschap ; de Verlosser, en Hij naar wien de Jesuïetenorde genoemd is, zijn dezelfde Goddelijke persoon ; beide orden zijn dus nagenoeg een. --Zij kenden het ontzaglijk verschil in den geest der beide constitutiën en vooral in de practijk der levensregels niet tusschen beide orde.

Alzoo wordt dus verwacht, dat de Redemptoristen erkend zullen worden niet aan de Jesuïeten te zijn vermaagschapt. Daarmede zal den eersten de terugkeer in Duitschland worden toegestaan, doch den tweeden die voorloopig nog blijven geweigerd. Voorloopig, want alsdan is de eerste bres in de Jesuïetenwet geschoten ; het Centrum zal zijne bestormingen niet staken en niet rusten, voor dit oude bolwerk van fanatieken geloofshaat geheel gesloopt is.

-- De godsdienstige verdraagzaamheid in Italië wordt door het volgende gekenmerkt :

Einde Juni zou te Buccino [provincie Campobasso] het Katholiekencongres voor Zuid-Italië gehouden worden. Alle toebereidselen waren gemaakt en beloofden de vergadering een schitterend verloop. Daar zonden de vrijmetselaars handlangers uit Napels naar Buccino, met de opdracht het congres tot elken prijs te verhinderen.

De persoon, wien het voorzitterschap van het congres zou opgedragen worden, was in kennis gesteld van de tegen hem geuite bedreigingen, doch hij hechtte daaraan geen gewicht en spoorde naar Buccino. Toen hij echter in gezelschap van een groot getal deelnemers den trein verliet, vond hij op het perron een aantal Katholieken, die genoopt waren daar te blijven. Er werd hem een geschrift overhandigd, dat de aanmaning bevatte terug te keeren en ook de overige congresleden tot terugkeeren te bewegen.

De vier bisschoppen, die zich reeds in de stad bevonden, hadden het nl., nadat zij kennis genomen hadden van den staat van zaken, voorzichtig geacht het congres op een anderen datum en naar eene andere plaats te verleggen.

Daar het comité der Italiaansche Katholiekencongressen als een eersten plicht de onderwerping aan het episcopaat in het oog houdt, voldeden de congresleden, hoewel node, aan den raad en wisten ook diegen hunner, welke met geweld in de stad wilden gaan, te bewegen zich daarin te schikken. Zulks ried ook de politie aan, die zeer sterk was opgekomen, daar zij de lucht had gekregen, dat ernstige onlusten te wachten stonden. De vrijmetselaars hadden notabene onder de goedgeloovige bevolking het gerucht verspreid, dat de congresleden voornemens waren een te Buccino hoogvereerd Maria-beeld naar elders mede te nemen.

Groot echter is het misnoegen van die bewoners der stad, welke van het congres eenige hulp in hun armzaligen stoffelijken toestand hadden verhoopt.

Engeland.—In Engeland gaan stemmen op ten voordeele der protectie van den nationalen arbeid, nog niet opzichtens de goederen, maar nopens de personen. Gisteren heeft het Hoogerhuis een ontwerp-vreemdelingenwet, ingediend door lord Salisbury, voor de eerste maal gelezen.

Het wetsvoorstel geeft der regeering het recht, de ontscheping van immigranten te verbieden, indien dezen idioot, krankzinnig of zonder middel van bestaan zijn, indien waarschijnlijk is dat zij ten laste van de openbare liefdadigheid zullen komen, of indien zij aan eene gevaarlijke of besmettelijke ziek te lijden.

In de tweede plaats geeft het wetsontwerp aan den minister van staat de bevoegdheid, alle vreemdelingen, die hij gevaarlijk acht voor de openbare orde, of die het begaan van een een misdaad hier en elders in de hand zouden kunnen werken, uit het land te laten zetten. De weigering om het land te verlaten zal met hechtenis worden gestraft.

Lord Rosebery beloofde, het ontwerp nauwkeurig te zullen onderzoeken.

Spanje.— De achtjarige koning leert na zijne moedertaal in de eerste plaats het Duitsch, de taal zijner moeder, en de Koningin-Regentes heeft zelve een Duitsch taal- en leesboek voor haren Alfonsino geschreven. Daarin spelen gemakkelijk te onthouden versjes een groote rol, en in een van die versjes komt de regel voor: „ Koningen moeten goed regeeren."

Toen nu onlangs de kleine koning naar bed gebracht werd en zijn moeder goedennacht kuste, vroeg hij haar, als gewoonlijk, of zij tevreden over hem was, en toen de regentes toestemmend antwoordde, zei het koninkje met een blij gezicht: „Ja, ik heb ook van daag heel goed geregeerd".

Hongarije. — Op nog kleingeestiger wijze is de Hongaarsche regeering te werk gegaan tegenover het Katholieken-congres te Pressburg, dat naar zij wist, een grootsche betooging zou houden tegen hare kerkelijke politiek. Hoewel de staatsspoor was aangeschreven, voor een voldoend aantal personenwagons te zorgen, was de dienst zoo ellendig geregeld, dat tal van leden, die derde klasse reisden, in tien veewagons geladen werden! Het nemen van een extra-trein was onmogelijk gemaakt door den buitensporigen prijs, die voor een afstand van 3 uur 20 min. geëischt werd: negenhonderd floreinen.

Het congres heeft besloten eene deputatie van tienduizend man naar keizer Frans Jozef te zenden, om hem te verzoeken de huwelijkswet niet te bekrachtigen. Men kan er zeker van zijn, dat de regeering dan nog wel erger dwarsboomerijen zal verzinnen, om het vervoer dier indrukwekkende massa betoogers te hinderen.

-- Niet alleen de Fransche nationaliteit, zegt de *Geld.*, die het volgende verhaalt, maar de eigenaardige nooden en behoeften van de meest moderne der wereldsteden maken de priesters, die langen tijd in Frankrijks hoofdstad werkzaam zijn, tot bijzondere typen van buitengewone werkdadigheid en wonderbaren practischen zin. De theorie komt daar weinig aan het woord; bijna alles komt neer op een door ervaring en beslist optreden gevormde praktijk.

Wij herinneren ons nog altijd, hoe een tiental jaren geleden een hooggeplaatst Engelschman een internationaal onderzoek instelde naar de beste gestichten voor verwaarloosde kinderen, en hij vond die in de stichtingen van Don Bosco en in dergelijke inrichtingen te Parijs.

Zoo bracht hij o. a. een bezoek aan een abbé, die destijds directeur was en misschien nog is van het gesticht voor verwaarloosde knapen in de wijk Belleville. Hij uniformeerde naar de statuten en handleidingen doch bespeurde weldra, dat de abbé er weinig gewicht aan hechtte. Toen hij hem vroeg, welke regelen er bestonden voor de opname of weigering der kinderen, luidde het antwoord: "De deur staat open."

Informeerde of de statuten ook gevallen behelzen van overtredingen, waarna de knapen voorgoed uit het gesticht verwijderd werden, luidde wederom het antwoord: "*La porte est ouverte.*"

De Engelschman vroeg nog, welke methode hij volgde bij de toespraken tot de kinderen, en het antwoord was: "Altoos even kort", *toujours court*:

In het verslag omtrent zijn onderzoekingen moest hij bekennen, dat dit gesticht een der beste was, wat orde tucht, onderwijs en opvoeding betreft.

Dezer dagen is op hoogen leeftijd zulk een type van snel en beraden handelen, van kloeke besluitsn, administratief talent, korte en altoos klare raadgevingen, een man met een groot hart en breede sympathieën naar desniettemin altoos ferm en vastberaden, altoos vierkant voor zijne meeningen uitkomende, een priester die evenvele vrienden had als menschen die hem kenden, de grijze pastoor Legrand van de parochie St. Germain l'Auxerrois in den Heer overleden. Hij stierf als het ware in zijn barnas, als een krijgsman op zijn post. De historische schildwacht aan de poort van Pompeji was niet vuriger en meer attent op de roepstem van den plicht dan hij. Op den dag toen zijn korte en laatste ziekte hem overviel, had hij nog de H. Mis gelezen en zeide hij tot zijn kapelaans: "*Je tombe comme un chêne, un chêne ne se relève pas.*" Als een oude eik ben ik omgevallen, een eik komt niet weer in de hoogte.

Hij was kannunik en vicaris-generaal in het Parijsche aartsbisdom, en meer dan eens had hij de bisschoppelijke waardigheid afgewezen: hij was eenmaal Parijsch pastoor en wilde zulks blijven. Reeds as kapelaan had hij te Parijs aan de zielzorg gearbeid, o. a. in de St. Rochuskerk, waar koning Louis Philippe altijd Mis hoorde en in de historische abdij in het Bosch, die nu geen parochiekerk meer is; vervolgens werd hij aartspriester van de Notre Dame en eindelijk pastoor van de St. Germain, de kerk waarin hij gedoopt was.

Deze parochiekerk heeft voor een stad als Parijs weinig inkomsten en het getal kapelaans is zeer klein; toch heeft hij deze kerk door rijke en kunstvolle restaureering, door kostbare versiering en het imposant en het luisterrijk vieren der hooge feesten weten te maken tot een der prachtigste en meest bezochte tempels van Parijs.

Niets ontsnapte aan den blik van dezen onvermoeiden priester, terwijl hij zelf veel preekte (hij was een uitnemend redenaar), de zaken der parochie tot in de minste bijzonderheden zelf naging en zich steeds, van 1838 af — omdat hij het Engelsch zeer goed verstond en sprak, vooral wat het biechthooren betreft — ten dienste stelde van de Engelsche kolonie te Parijs.

Zoo werkte hij jaren en jaren lang; hij bereikte den ouderdom van 87 jaren, ten zegen van Parijs.

Aan de zeer korte biographie, welke een zijner kapelaans aan den onvergetelijken pastoor wijdt, willen wij het volgende ontleenen.

Tijdens de Commune vielen de voornaamste bandieten zijne pastorie binnen en veroordeelden hem in zijn eigen kamer ter dood. Een kapitein moest de wacht over hem houden. Deze zeide hem eenige minuten later: „Mijnheer pastoor, de schildwacht staat aan de voordeur, het raam staat open, en er is niemand in den tuin." Pastoor Legrand begreep dien wenk en ontkwam aldus aan het lot van gefusilleerd te worden, dat de paters Jesuïeten en den pastoor van de Madeleine trof.

Eenige dagen later vervoegde zich bij den pastoor de echtgenoote des kapiteins, hem zeggende dat haar man in zijn plaats zou dood geschoten worden, als hij niet dadelijk reisgeld bij de hand had om buitenslands te komen. De pastoor gaf het noodige en tevens een aanbevelingsbrief voor een Engelschen journalist, dien hij kende, en die zich weder te Londen gevestigd had.

Toen pastoor Legrand stierf, zoo luidt het getuigenis van zijner vereerders, verloor de geestelijkheid van Parijs een harer uitnemendste leden.

Oostenrijk-Hongarije. — Uit Weenen komen ook berichten van een beraamden aanslag. Men beweert daar, dat in den Hofburg, het paleis van keizer Frans Jozef, 3 Czechen zijn gevat, die dolken onder hunne kleeren verborgen hadden. Zaterdag vertrok de keizer naar ZuidTyrol, waar hij eenige dagen heeft vertoefd. Door de politie waren bijzondere voorzorgsmaatregelen genomen voor de veiligheid des keizers, vooral met het oog op de rumoerige Italiaansche irredentisten, die daar wonen. Het doel van 's keizers reis was een bezoek te brengen aan de keizerin, die tot herstel van gezondheid in Tyrol vertoeft.

— Op St. Petrus en Paulus heeft te Pressburg eene groote Katholieken-vergadering plaats gehad, waarin de motie werd aangenomen, dat de Keizer-Koning zijn bekrachtiging niet verleene aan de wet op het burgerlijk huwelijk. Volgens den correspondent der Difesa heeft Weckerlé voor zijne houding eene belooning gekregen van de Joodsche geldmannen. Weckerlé, die tot dusverre geenszins voor rijk doorging, is thans bezig met uitgestrekte goederen aan te koopen.

— Men seint uit Nyorogyk-Aza: Te Mid is eene groote brug over de Theiss ingestort op 't oogenblik dat er 200 personen op waren. Er zijn veel verdronkenen. Men kent het aantal dooden niet.

— In de gemeente Logrin heeft de politie eene anarchistische zamenzwering ontdekt, ten doel hebbende het kasteel der gravin van Karest te doen springen. Verschillende bommen werden gevonden.

Zweden.— Uit het bacteriologisch onderzoek van de uitwerpselen van vier reizigers aan boord van de stoomboot *Doebeln* te Stockholm is gebleken, dat zij aangetast waren door *cholera aciatica.*

Griekenland.—Op Creta blijft te verhouding tusschen de Cristenen en de Mahomedanen nog altijd gespannen. Een talrijke troep Christenen heeft te St. Andrea een gezin van 3 Mahomedanen overvallen en vermoord, ondanks de krachtige verdediging der aangevallenen, waarbij 21 Christenen gewond werden.

Amerika. — Het is niet meer eene spoorwegstaking, waarvan melding valt te maken; de onlusten hebben zich tot een waren burgeroorlog uitgebreid.

Troepen werkstakers trekken 's nachts door Chicago en omstreken, brand stichtende in de goederen en de personenstations der spoorwegen en andere eigendommen. Verscheidene honderden spoorwegwagens en eene ontzaglijke hoeveelheid handelwaren zijn aldus een prooi der vlammen geworden. Ook pakhuizen en openbare gebouwen deelen in dit lot. Op het terrein der wereldtentoonstelling werd eene oppervlakte van 80 acres aan de vlammen prijs gegeven, terwijl het gepeupel het blusschingswerk zooveel mogelijk trachtte te belemmeren en verijdelen.

De politie en de aanwezige 1500 man troepen waren machteloos, maar van alle kanten rukten compagnieën van de militie en van het bondsleger aan. De troepen schoten met scherp onder het volk, waardoor Vrijdagavond reeds zes en Zaterdag vier oproerlingen gedood werden.

Door de staking zijn honderdduizenden buiten werk, de treinen voeren geen levensmiddelen of brandstof meer aan, de menschen lijden honger, en drie vierden der fabrieken moeten sluiten, terwijl op eenigen afstand massa's vleesch liggen te verrotten, en de arbeiders op bevel hunner leiders het vervoer van levensmiddelen belemmeren. Chicago gelijkt Parijs onder de Commune.

De bloedroode hemel verkondigt van verre, dat er wagens in brand worden gestoken. Er moeten al wel 2000 goederenwagens op die wijze zijn vernield. De schade beloopt millioenen dollars.

Dezer dagen reed een trein uit een der loodsen uit onder bescherming der politie. De menigte deed een aanval en begon de wagens te vernielen. De politie ontbood de soldaten, die op de menigte vuurden. Velen werden gekwetst. Eindelijk slaagde de menigte er in de soldaten te verjagen, en dezen moesten zich in de stad terug trekken. Het volk ging daarop voort met het vernielen van den trein. Nieuwe versterkingen van politie en soldaten zijn afgezonden.

Ook elders is de toestand onrustbarend. Drieduizend stokers liggen op de spoorbaan bij San José gelegerd, om het rijden der *Southern Pacific* te beletten. Zij zijn zoo verwoed, dat bij het naderen van een trein dertig hunner plat op de rails gingen liggen.

In verschillende steden beginnen de troepen gebrek aan voedsel te hebben, daar alle verkeer is afgebroken. Tweeduizend hongerige mijnwerkers hebben de magazijnen van Springfield opengebroken en geplunderd.

Ook in Dalifoanië heerscht een ware opstand. Negen tienden van de bevolking doet met de werkstakers meê. Bijna iedereen, zelf de militie van Sacramento, draagt de witte linten van de werkstakers. De militie weigert tegen de werkstakers op te treden. De bevolking van San Francisco begroet met toejuiching elk bulletin, dat verneldt, hoe deze of die compagnie geweigerd heeft tegen de werkstakers op te trekken. De stakers van Sacramento oefenen zich in den wapenhandel en krijgen munitie van de miliciens zelven!!!

UN EXPLOSIVO INVISIBLE.

Por más de que te dieran cualquier compensación, ¿permitirías que se mantuviese abierto en una de las habitaciones no ocupadas de tu casa un barril de pólvora? "¡ Qué pregunta tan ridícula!" me contestarás. "Nadie, á no ser un loco, lo permitiría."

Precisamente. Pues, sin embargo, miles de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á no ser cierto malestar vago; siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones de que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron ántes de que el médico pudiera cerciorarse de lo que era aquello. ¿ Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podia tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto,* cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿ Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entía, sin embargo, ataques de diarresa. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debela*

vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objección á que se publiquen. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profúnda indigestión y dispepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno—el ácido úrico–causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro; medio paralizó los nervios; afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tiempo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales son.

Aceptamos la gratitud del que nos escribe la carta, y por nuestra parte le damos las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirge á los Señores A. J. White.

SASTRERIA Y ZAPATERIA "LA UNION"

For di 1º di febrero, ta poné pa maestro di e Sastrería aki, Sr. Willem Sterling, kende nos ta ofrecé na publico pa su bon corte i prontitud na trabaonan confiá né.

Curaçao 5 febrero 1894.

"Pidi Lo Boso Haja"

titulo di un boeki di Misa koe mi ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristiano. Nan ta masjar boenita gebinder, propio pa regalo, i nan prijs ta di *f* 0.75 te *f* 4.50. També mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece també un colleccion di Katholieke Illustratie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ

I. S. SCHEIDELAAR

Calla grandi-Otrabanda.

A ricibi awe koe vapor Holandés flor masjár bonita di toer color, blanco i pretoe—di ultimo goestoe.

Bayeta holandés,

Eau-de-Cologne, jabon di coco, etc. etc.

Curazao, Julio 24 de 1894.

DE VENTA

EN LA

LIBRERÍA DE A. BETHENCOURT É HIJOS

LAS

Poesías de Adolfo A. Wolfschoon

con prohemio

DE

David M. Chumaceiro.

Espejuelos y Lentes

GRAN VARIEDAD DE CLASES

blancos de aumento y de miope, para vista natural montados al aire. Se recomienda muy particularmente los *Lentes de miope para las damas*, modelo especial para las señoritas Curazoleñas.

PRECIO DE REALIZACION

A. BETHENCOURT É HIJOS

El mejor *Cock-tail* es el que se prepara con el *Amargo de Angostura* de White. Es más espumoso y más delicioso. Ensáyese y se verá la superioridad sobre los otros Amargos.

Las colerinas y otras indisposiciones de estómago se curan tomando unas cuantas gotas de *Amargo de Angostura* de White en agua. Sus condiciones tónicas y astringente son apropiadas para detener las *diarréas* más rebeldes.

HET ANGOSTURA-BITTER

VAN

— WHITE —

(VERY PURE and condensed ANGOSTURA-BITTER),

dat de heer MIGUEL BETHENCOURT het publiek te koop aanbiedt, is voortreffelijker, dan alle tot nog toe bereide Bitters.

Allen, die het proeven, bevestigen de voortreffelijkheid daarvan en nemen zich voor, geen ander Bitter te gebruiken, hetgeen voorzeker de hygienische eigenschappen daarvan bekrachtigt.

Uit de scheikundige ontleding van het Angostura-Bitter van White blijkt, dat het eene grootere hoeveelheid inlandsche, opwekkende en versterkende zelfstandigheden dan eenig ander Bitter bevat.

Met dit bitter bereidt men heerlijke *cocktails* en, vermengd met jenever, rum of andere dranken, deelt het er een aangenamen en kostelijken smaak aan.

Het is, door zijne ontsluitende en tonische eigenschappen, een ware schat voor de huisgezinnen.

Het is een krachtige koortsdrijvend middel en behoort daarom als voorbehoedmiddel op moerassige plaatsen te worden gebruikt, waar men blootgesteld is om koortsen te krijgen.

Het wordt met den besten uitslag gebruikt bij bloedstortingen. Het is voldoende een stuk met dit Bitter doordrongen katoen aan te wenden om het bloed te stelpen. De gedane proefnemingen hebben den besten uitslag opgeleverd.

Als tonisch en prikkelend middel, dat zelfs de hardnekkigste dyspepsie overwint, is het onbetaalbaar. Eenige druppels in zuikerwater vormt een lekkeren drank. In dezen aangenamen vorm is het zeer geschikt om den eetlust van kinderen op te wekken. Buitendien wordt het ten zeerste aanbevolen als een onfeilbaar middel in gevallen van tetanos.

PROEFT HET! PROEFT HET!

Zij, die dit onvergelijkelijke BITTER wenschen te proeven, kunnen zich wenden tot den Boekhandel van A. BETHENCOURT É HIJOS.

Het wordt in het groot en in het klein verkocht in den Boekhandel van A. BETHENCOURT É HIJOS op Curaçao.

Het is ook verkrijgbaar in de *Botica Alemana* van de Heeren JONES & BORCHERT en in de voornaamste drankwinkels op Curaçao.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch– of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH^es FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

Estimado por todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

ASMA — NEURALGIAS

Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR y todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.	Venezuela	Philadelphia	Venezuela	Caracas.	Philadelph^a
Vertrekt van NEW YORK....	Juli 3	Juli 12	Juli 25	Aug. 4	Aug. 14	Aug. 23
Komt aan te CURAÇAO	.. 9	.. 18	.. 31	.. 10	.. 20	.. 29
Vertrekt van	.. 10	.. 19	Aug. 1	.. 11	.. 21	.. 30
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 11	.. 20	.. 2	.. 12	.. 22	.. 31
Vertrekt van ..	.. 12	.. 21	.. 3	.. 13	.. 23	Sept. 1
Komt aan te LA GUAYRA..	.. 13	.. 22	.. 4	.. 14	.. 24	.. 2
Vertrekt van	.. 16	.. 25	.. 7	.. 17	.. 27	.. 5
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 17	.. —	.. 8	.. 18	28	.. 6
Vertrekt van ..	.. 17	.. —	.. 8	.. 18	.. 28	.. 6
Komt aan te CURAÇAO	.. 18	.. 26	.. 9	.. 19	.. 29	.. 7
Vertrekt van	.. 18	.. 26	.. 10	.. 20	.. 30	.. 7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	.. 19	.. —	.. 11	.. 21	.. 31	.. 8
Komt aan te NEW-YORK...	.. 25	Aug. 1	.. 17	.. 27	Sept 6	.. 14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO······	Juli 10	Juli 19	Aug 1	Aug. 11	Aug. 22
Komt aan te MARACAIBO······	11	20	2	12	23
Vertrekt van ······	15	21	8	18	
Komt aan te CURAÇAO········	16	25	9	19	2

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

ACEITE DE HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL, MEDICINAL

El mejor que existe ... *recompensa en la* Exposicion Universal de Paris de 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, Niños raquíticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones *que contienen mitad de agua, y que los* aceites *blancos de* Noruega, *cuya coloracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.*

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Fíjase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA *titulada de* HOGG, *es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.*

1 PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2 PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO. Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3 PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS *y* FARMACIAS.